

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.

Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Resbelul.

Sibiu, 27 Ianuarie v.

În 31 Ianuarie n. s'au signat de cătră beligeranți la Adrianopole armistițiul și preliminarele fundamentale de pace. Cuprinsul acestor acte până acum nu este cunoscut. Dar se asigură din toate părțile, că Rușii ar fi pretins mai înainte de toate deșertarea fără condițiune a fortareșelor bulgare. Vidinul să se predea Românilor precum și Nicopolea va rămâne ocupată de Români; pentru Rahova s'a denumit un guvernator civil rusesc. Despre ocuparea Constantinopolei prin Ruși nu se face amintire în actele mai sus pomenite. Pozițiunea tactică, ce o ocupă astăzi armata rusă la Adrianopole, va fi părăsită și trupele vor cantona în orașele și satele din apropiere. Armistițiul se estinde și asupra Românilor, Sârbilor și Montenegrinilor și trupele lor respective au primit mandat încă în ziua de 31 Ianuarie a sista toate ostilitățile.

Două-deci și patru ore după publicarea armistițiului trupele grecesci au trecut granița și au pașit pe pământ turcesc. „Câmpurile pharsale”, pe care Caesar a bătut odinioară pe Pompejus, par a deveni acum câmpul de luptă pentru Greci și Turci. Armata grecă este formată din patru brigade, fie-care brigadă este compusă din două regimente de infanterie, un batalion de vânători, o divisiune de cavalerie, două baterii campestre și o baterie de munte. Întrăga armată activă numeră circa vr'o 25,000 infanteriști, 1000 călăreți și 100 tunuri. Turcia, ne mai având alte trupe decât garnisiunile, a dat mandat la comandanții din Tessalia și Epirus a se mărgini pre lângă defensivă; totdeodată a trimis pe Hobart-Pașa cu flota turcescă în Piraeu. Într'aceea Grecii au și luat unele localități turcesci și le au și ocupat.

Spre completarea raportului nostru dăm loc următorului comunicat al „Monitorului oficial” din Bucuresci despre activitatea armatei române după luarea pozițiunii întărite de la Smirdan:

„A doua zi după luarea de cătră trupele noastre a pozițiunii întărite de la Smirdan, care domină cetatea Vidinului, turcii au încercat în două rënduri a ne lua înapoi această importantă poziție. Ei au făcut eșiri repeșite, cari au fost însă toate energic respinse de trupele noastre, menținându-și pozițiunile cucerite de dânsese. Perderile noastre în aceste nouă lupte au fost: 3 ofițeri și 150 soldați răniți și 40 soldați uciși.

În ziua de 15 Ianuarie curent, trupele noastre au făcut o recunoșcere pe malul Dunării la Silistra, cu care ocaziune au avut o scurtă luptă cu inamicul, perderile noastre fiind 1 sergent ucis și 5 soldați răniți.”

Revista politică.

Ce să mai dicem despre politica internă a imperiului nostru? Ea este într-o atâta condiționată de cele ce se petrec în afară, încât pe lângă totă însemnătatea, ce trebuie să atribuim reactivării cabinetului cislaitan, interesul publicistului pentru ea nu este pe departe așa de viu precum ar trebui să fie între impregiurări mai normale. Ne îndreptățesc a susține un'a ca aceasta, însuși espunerile, ce ministrul-president Auerperg le-a făcut în senatul imperial din Viena, espuneri, cari în sfârșit culminază în enunțarea preacarakteristică: „Ministeriul s'a ținut îndatorat a urma față de situațiunea serioasă provocării împăratului, și rógă casa pentru o tractare accelerată a proiectelor de transacțiune.” Va să dică încheierea transacțiunii între Cis- și Translaitania cât mai curând, ca să nu ne afle întâmplările din afară desbinați în intru!

Față de încurcăturile noastre interne ideea conferenței de pace a devenit fapt cel puțin într-o atâta că Franca, Anglia, Italia, mai pe urmă și Germania, ba chiar Russia, au acceptat invitarea contelui Andrassy la o conferență europeană, ce ar avea să se țină, după isvóre austro-unguresci în Viena, ér' după informațiuni rusesci în orașul helvețian Lausanne. Nu se scie încă cu siguranță, dacă România, Sârbia și Muntenegro vor fi părtașe la conferență. România reclamă dreptul unei puteri beligerante și prin urmare reprezentanța ei la masa verde.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Budapesta, 6 Faur n. 1878 (De pe galeria Dietei): Minunat prospect! Nici odată n'am vedut atâta părinți de ai patriei coadunați ca de astădată. Dar nici desbateri mai interesante n'au prea fost.

Nulla dies sine linea.

În fie-care zi cade câte o columnă din aparatul artificios, care susține guvernul actual.

Totă lumea se întreabă „ore ce va fi capetul?” și nime nu este în stare să profeteze ce-va sigur.

Deocamdată însă se dă cu socotela ca în parlament nu va căde Tisza.

Și dacă me veți întreba că de ce nu? nu pot să ve dau mai nimerit respuns decât stereotipul respuns al cui va, care la astfelu de întrebare numai semnul „?” îl strămută în „!” și dice ca „da de ce nu!” și punctum.

Nime nu apără proiectul guvernului numai bieții ministri, îl atacă însă din toate părțile cei mai competenți bărbați de specialitate, și el totuși va reieși cu o neînsemnată majoritate.

Din fostii ministri până acum

patru: Simonyi (part. liberală independentă) Bittó, Lonyai și Kerkapolyi (part. guvern.) totii „Esce-lenție” s'au forfecat fără cruțare, apoi Somssich și Horanszky, mâne mai urmăză Szilágyi Dezső și alții, tot din part. guv. că-ci mare este numărul celor înscriși și încă afară de fostul ministru Toth Vilmos nime nu s'a aflat ca să-lu apere. Ministrii sînt foarte supărați în fotoliurile lor, însă foarte afabili afară de parlament . . . . .

Un caote ne mai pomenit aici. Cestiunea este cestiune de cabinet și de club, — și cei mai valoroși membri ai partidei guvernamentale se scólă la spatele ministrilor și li critică operatul până-l fac sdrênță, dar pentru acea nu părăsesc nici partida nici clubul.

Omul ar cugeta că nu este alta decât o comedie pentru intimidarea celor dincolo de Laita, ér' în partidă ar esiste conțelegere.

Însă dacă consideră omul frumoșele epitete, cu cari se tractează unul pe altul, când vede și aude pe Somssich trăgând la îndoielă nu numai capacitatea dar' chiar și soliditatea „amicilor” sei Tisza și Széll, ér' pe Tisza ripostându-i că „el n'are datina a cârti pe la spate” trebuie să credă că este în fieri ce-va.

Vedând apoi cum laudă Lonyai, Somssich și Kerkapolyi calculii și propunerea conservativului Apponyi, ér' pe lib. indep. Bánhidu cum apreteșce aceea cu-ce consimte din Lonyai și cum retace aceea cu ce nu consimte, — trebuie să vină la ide'a că acești artiști de biliard „per trips” vor să dea cu Tisza în „eckloch” și apoi să mai încerce o coalițiune Nr. 2, după care apoi va mai urma dóră și Nr. 3, ca în fine din atâtea frémântări să resară un absolutism.

Se vorbesce că pentru un preț ore-care, ce ve privesce și pe D-vóstră pe Sibieni, unii dintre sasi încă vor vota cu guvernul.

FOIȚA.

Andrei Florea Curcanul. *)

Novelă.
(încheiere.)

A doua zi când mă desceptai simții o mare bucurie vedându-o la căpătâiul meu. Însă acum nu era îmbrăcată cu haine alese, ci avea pe cap un tulpan alb, sub care ochii ei cei negri cu gene lungi păreau și mai luminoși; avea la piept o pestelcă albă cu semnul crucei roșie; avea o rochie scurtă, care lăsa să se vadă niscepicioșe mici ce numai bine ar fi încăput în palma mea, și cum era așa gătită, i ședea și mai bine decât în hainele cele alese. Mi venea să nu-mi ridic ochii de pe dânsa.

— Cum 'ți mai este Andrei?... mă întreabă ea cu glas dulce, pătrunător.

„Mai bine, ducă, mult mai bine.

— Ia spune-mi Andrei, ce simțiai când erai în bătălie, fostu-ți-a frică séu nu?

„Apoi de! ce să spun?... Tocmai îndemănă nu mi-a fost: dar am făcut și eu cruce și am mers înainte ca toți ceilalți, și dacă am avut dîle, am scăpat.

— Și nu ți-a venit nici odată prin gând să dai înapoi?

„Da unde se pôte una ca asta, duducută! Nu scii că-i scris la reglement că nu putem da înapoi decât atunci când se dă semnul de retragere? Morți, coști trebuie să mergem înainte așa-i pravila noastră.

Vedeam că vorbele mele i făceau multămire, căci ochii ei s'aprindeau și mai viu. La vremea prânđului, ea mi recorea mâncarea și mi-o punea dinainte. Une ori mă pipăea la braț ca să-mi vadă bătaea vinelor, altă dată mi punea mâna pe frunte să vadă dacă nu-mi arde capul, și cine Dóme!... ar puté spune ce se petrecea atunci în mine, când mi simțiam fruntea atinsă de mâna ei cea dulce și móleca bumbacul? Treceau iute ciasurile cu dânsa, căci era veselă și harnică la trébă, gata să ne dee tot-déuna ce doream și așa de pricepută că par'ca

ne gâca gândurile. Înspre séră ea se apropiă de mine dicându-mi:

— Andrei caută să dormi bine, să te găseșc deplin sănătos când mă voi întórce.

„Când ve întórceți?

— După o săptămână, respunse ea; apoi zbind eși din odaie. Ași fi voit să-i spun că-i mult până atunci dar nu îndrăznii. Remasei deci cu inima înneată în părere de reu vedându-mă părăsit de dânsa. În dîlele următoare veniră multe alte cocóne și duceai să ne privigheze, însă nici mă uitam la dânsese; eram într'una posomorit, și vorbele mi se scoteau cu cleștele din gură. Ranele începeau ér' să mă dóră, și pe lângă dânsese simțiam că mi se deschide o altă rană mai adâncă în inimă. Catrina din ce în ce se depărta acum din mintea mea; mai, mai că o uitasem cum e la față, și cum era să nu o uit sub privirile acestor ochi ce mă ardeau ca focul? Frigurile ér' mi veniră de când mintea mi se tulburase, și nopțile nu închideam ochii.

A șeptea zi diminéța ușa se deschise și duceai cea frumoasă întră în odaie cu zimbetul ei obicinuit. Mi se

părú că un nou sóre răsări pentru mine. Îndată durerile mi se stinséră, frigurile mi încetară și o veselie copilărescă mă cuprinse. Vorbiam, glumiam necontentit, căutam să o fac să ridă, și când mi ridea arătându-mi albul dinților, séu mă privia cu ochi plini de lacrimile veseliei, simțiam atunci că-mi cresce inima de fericire. Când veni doftorul să mă vadă, ea singură mi deslegă mâna cea rănită, ear doftorul vedând'o încreți din sprincene.

— Vei fi destul de bărbat, mi dîse el, să mă lași să-ți tai carnea cea rea?

„O da! negreșit, respunse ea în locul meu. Auđind'o, așa fi lăsat să mi se scótă și inima din piept. Atunci închisei ochii și întinsei brațul. Doftorul mi curăți rana fără ca un singur suspin să iésă din pieptul meu, căci multămirea ce aveam de a o simți lângă mine covârșia însăși durerea. Apoi în spre séră la césul obicinuit ea se duse lăsându-mé érăși singur cu nădejdea de a o revedé peste șapte dîle.

Așa treceau dîlele una câte una pline, când de urit când de bucurie,

*) Din „Convorbiri literare”.

Nu știu însă când va fi votarea, debaterile sînt încă foarte încete, oratori mulți înscriși, propunători mulți cari toți au cuvînt de încheiere, apoi guvernul încă nu forțază lucrul pentru că dorea tot mai ascăptă încă sosirea rezerviștilor. În săptămîna aceasta nu cred să vedem rezultatul.

Cernăuți, 4 Faur n. A sêră la 10 ore abia, așa dară după trei zile a pertractării finale cu „Arborosanii“ la curtea juraților se fini acest proces pentru perturbarea liniștii publice, se fini, și anume cu aceea, că toți cinci acușatii; adecă, Cyprian Porumbescu, Zacharia Voronca, Const. Morariu, Eugeniu Seretean și Oreste Popescu fură de jurați unanim achitați.

Prin tôte aceste trei zile se fini și dimineața și după amiază această pertractare senzațională, căci marea curte a judecătorei penale asediată de un public cu sutele la număr, iară altminterea spațioasă sală a pertractării, în desită de numai atari persoane, pre care custodierii carceriali ce pădăiau tôte intrările la localul pertractării, i-i lăsa întru parte la prezentarea de bilete de intrare și parte după aparența lor mai distincțională. — Asêră însă fură tôte stradele de împregiurul curții tribunalului penal cum și aceea principală, ce duce în oraș, percurse de patrulă polițiene, fiind că se respândise vorba prin întregul oraș, că junimea academică și studiosă, voese în cas de achitare a celor cinci colegi ai sei, ce fură unsprădece săptămîni încarcerati, să facă demonstrațiuni publice de bucurie și satisfacțiune. — Aceste măsuri, și apoi și sfătuirile din partea profesorilor și altor persoane serioase, făcură, că demonstrațiunile remaseră ne realizate.

Achitații cinci teologi și academici români, fură încă asêră, însă abie pe la 12 ore puși pe picior liber.

Urmarea procesului vi-o vom comunica în curînd după protocoalele stenografice. Atăta acum însă mai spunem, că acest proces, respective, rezultatul lui a sfîrșit cu desevîrșire tot cuvîntul din compendiosul act de acușatiune! — Ce vor dice acum aceia ce forțară această acușatiune senzațională?

Varietăți.

* (Dar împêrătesc.) Majest. Sa împêrățul și regele nostru s'a îndurat preagrațios a dăruî din șatula sa proprie 200 fl., comunei bis. gr. or. din Ohaba, cottul Hunedorei, pentru clădirea bisericeii.

și ranele mele, în ciuda inimei, se vindecau acum vîndînd cu ochii ear eu mă împăimîntam când gîndeam că o să vie vremea să părăsesc spitalul și să nu mai vîd pe duca cea cu gene lungi. De ce nu vrea Dumnezeu să mor aici? ... mi diceam eu une-ori. Și doar vedeam prea bine că dragostea care mă orbise, era o curată nebulie, însă nu mă puteam oprî precum nu se pôte oprî puhoiul de a curge la vale.

Intr'o zi, în cea din urmă, când am vîdît-o, mi aduc aminte că-mi deslegă ea rana dela mîna și după ce o privi câte-va minute mi dise cu fața veselă:

— Așa-i că acum te simți mai bine?

Ear eu nu-i respunsei nimic. Era așa aprôpe de mine că-i simțiam suflarea pieptului, și-i aușiam bătăile inimei. Atunci... un vîrtej mi cuprinse creerii, mi întunecă vederile și ne mai scîind ce fac i apucaî fără veste mînile într'ale mele și le sârutai cu atăta sete încât amețit, beat de fericire și de spaimă, căduî leșinat.

Cât voi fi stat astfel, nu știu, dar

* (Părăstas). Caransebeș în 22 Ian. 1878. st. v. Eri se sêvîrși în biserica noastră catedrală un act de adencă tristeță. — Prea Sântia Sa Părintele Episcop Ioan Popasu, în fruntea preoției din loc, celebră la 11 ore părăstas pentru ilustra reposită Ecaterina Mocsony născută Mocsony de Foen, la care act asistară membrii consistoriali, corpul profesoral dimpreună cu tinerimea dela amêndoue instituttele diecesane — teologic și pedagogic —, și elita cetățenilor.

După îndeplinirea ceremoniilor funebreale, P. Sântia Sa Părintele Episcop, cu innăscuta-i oratorie, într'o cuvîntare scurtă dar binepotrivită, ne dede o vie iconă despre rarele virtuți ale nobilei defuncte, care prin nenumeratele binefaceri, de un pătrariu de secul devenise mîngăerea tinerimei studioase sêrace și a bisericilor lipsite.

Fie-i țêrena ușoră și memoria neuitată!

* (Necrolog). Familia d. adv. Pop d' Harșan a pierdut la 7 cur. un al 4 fiu, Valerian, în etate de 1 an de zile. Acesta lovire le vine cu atăt mai durerosă cu cât abia sînt 9 luni de când au petrecut la cele eterne pe fca cea mai mare în etate de 14. ani.

* (Centenarul lui Voltaire.) — Cetim în „Rom. lib.“ O întrunire ce a avut loc de curînd la Paris în sala Vaux-Hall, din partea unor notabilități republicane. ca Peyrat, Viollet-Leduc, Locroy, Barodet, Menier și alți, a avut de obiect pregătirea unei sêrbători demne, ce se proiecteză pentru ziua morții lui Voltaire, care cade pe timpul espozițiunei universale din anul acesta: Voltaire a murit la 30 Maiu 1778.

S'a hotărît între altele, a se publica din scrierile sale un estras și a l vulgarisa prin o edițiune poporală cu minimul preț de un franc. Oratorii cei mai eminenti vor sêrba suvenirul marelui bărbat prin discursuri; operele lui vor fi espuse în tôte edițiunile de până acum; se vor reprezenta tragediile sale cele mai celebre și în fine se plănuesce o sêrbătoare populară.

* (Operațiune hirurgicală. O miraculosă operațiune hirurgicală s'a făcut de curînd în Anglia. James Huston, croitor, în etate de 29 ani, avea în laringe (canalul respiratoriu) o unflătură care i împedea respirația și pe care o făcuse să dispară practicînd o deschidetură; dîr rîul reapărî și se agravă ast-fel în cât trebuia fără îndoială să occasioneze mórtea.

Doctorul Fonlis de Glasgon întreprinse atunci o operație dintre cele mai periculoase. El scöse laringele bol-

navului și l înlocuî printr'un laringe artificial.

James Huston este acum cu totul vindecăt. El a fost prezentat Societății medicale din London, care l a făcut să vorbescă și să cetescă tare câte-va estrase dintr'o carte.

* (Hereditatea și beția.) Puterea heredității se înțelege fără dificultate în bolele constituționale, diatetice și nervose; se înțelege cam greu când este vorba de nisce vîturi ce omul prin propria sa voință le pôte domina. Să invocăm esemplul și imitațiunea? Drouyn de Lhuys a raportat într'una din ultimele ședințe ale Academiei franceze de științele morale și politice, esemplul unei familii Americane numită Iuke, a căreia istorie s'a putut face de pe la mijlocul secolului trecut. „Vedem, dice el, figurînd în aceste sinistre anale, cinci surori născute de la 1720—1770 de o mamă bețivă. Din aceste cinci surori, una mai puțin stimabilă ca cealaltă, s'au născut șese generațiuni cărora aparțin 834 indiviđi. Din acest număr 226 au trăit în sarcina statului de New-York ca nisce sermani asistați în timp de 800 ani; 176 au fost osîndiți pentru 115 crime de furt și de incendiu și trăiră 116 ani în închisore, 64 erau femei prostituate.“

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Studii ermeneutice.

II.

Complanarea diferențelor dintre scriitoriu și cetitoriu.

Cel ce voiesce să înțelegă pre un scriitoriu trebuie să delătore diferența dintre dînsul și scriitoriu.

Diferența acesta constă:

a) în limbă, ca proprietate națională, și limbagiu, ca usuare individuală a limbei, mai mult séu mai puțin arbitrară, complicată și figurată — amésurat genialității scriitorului. De cea dintâi are lipsă neîncungurată numai esegetul ca atare; de a doua însă și cel ce cetesce versiunea în limba sa națională;

b) în timpul și împregiurările istorice, în cari a viețuit și scris autorul; și de aci cauza care i-a dat ansă să scrie și scopul pentru care a scris.

Cetitoriu trebuie să cunoscă pozițiunea scriitorului față de relațiunile naționale, politice, religioase și culturale ale timpului lui. Cu un cuvînt să se scie transpune într'u tôte

în pozițiunea scriitorului. — Aci se pôte bine aplica đisa lui Gôthe:

Wer den Dichter will verstehen,
Muss in Dichters-Lande gehen.

Diferența ce esistă între scriitoriu și cetitoriu este la culme.

c) în ideile fundamentali și compozițiunea opului ce-l cetesce.

Acesta se pôte cunosce — și prin urmare ca piedecă delătura numai treptat, și încă purcedînd mai întâi de la înțelesul părților singuraticice la înțelesul întregului, apoi de la înțelesul întregului la cel al părților singuraticice. Se înțelege că acesta este lucrul cel mai greu și mai ostenicios, dar și cel mai avantajos.

Cel ce e în stare să învingă aceste dificultăți pôte să dică, că înțelege pe scriitoriu cu care se ocupă — dacă a potut să-și însușescă încă una. Și acesta este așa numita afinitate spiritală. Dacă numai filosoful pôte să înțelegă pre filosof, numai artistul pre artist etc. — cauza este „afinitatea spiritală“.

Și într'u cât Biblia — după cum vom vedé cu altă ocaziune — este product omenesc, cetitoriu Biblii are să observe aceste norme.

Limba și în specie limbagiu cărților diferite, timpul, în care au trăit, și împregiurările sociale, în cari au scris scriitorii; apoi cauza și scopul scrierii, ideile fundamentale și compozițiunea; și mai pre sus de tôte: spiritul, dispozițiunea religioasă — sînt condițiunile fără de cari nu putem pretinde că înțelegem Biblia în general și anumite cărți în special. Căci dacă pe Aristotel și pe Plato nu-l înțelege decât cel ce scie cugeta filosoficesce, dacă pe Cicero nu-l înțelege decât omul cu științe de stat, dacă mai departe pre poet numai cel cu simț și idei poetice il pôte înțelege pre deplin: apoi cu atăt mai puțin va înțelege cine-va Biblia, dacă nu va avé spirit religios.

Tôte cele-lalte cunoscințe vor fi zadarnice pentru lectorul Biblii, dacă-i va lipsi spiritul religios, dispozițiunea religioasă, carea singură în multe casuri suplinesce pre tôte cele-lalte recerînțe, și a orea e în stare a conduce ca prin un instinct natural și pre cel mai puțin cărturariu la aflarea adevărului înțeles al Biblii.

III.

Posiția cetitorului față de Biblie.

Mult s'a disputat despre aceea, că ore Biblia are să se esplice după aceleși norme ca ori care altă carte, séu, considerînd că Biblia este o carte sântă, să se esplice după altă metodă?

Unii, privind în Biblie numai un simplu product omenesc al vechilor

când m'am tređit, eram mutat în altă odă și doftorul ședea la căpătîiul meu.

— Andrei, mi dise el, privindu-mă rece; ranele tale sînt aprôpe vindecate, nu mai este trebuință să mai stai în spital. Măria Sa Dôrna, m'a însărcinat să-ți dau această pungă cu parale ca să ai de cheltueală pe drum.

„Și când trebuie să plec?”

— Chiar acum.

„Dar este voe să-mi iau ziua bună de la cei cu care am stat într'o odă?”

— Nu-i trebuință.

„Ași vrea să vîd macar pe Doncila, disei cu lacrimile în ochi.

— Doncila dórme.

„Așa dar nefindu-mi ertat să mai stau acolo, mă îmbrăcai în uniforma mea de dorobanș și trist, mai trist decît în ziua, în care plecaser de acasă părăsiî acest loc de care mă lega inima mea.

Doue-deci de zile lungi și obositoare mersei până la Floresci frămîntat între dorul de acasă și dorul din dărăpt, dar când ajunsei la pórta țarinei și vîdui de departe fumul de la ursôica caselor noastre, când mă gîndii la bêtrânul tată răzemat în cârjă, la

ogorul și vitișorele care și acceptau stăpânul, mi se lărgiră pașii într'atata, încât mai că alergam. Pe ulițele satului care cum mă întâlnea se lua după mine, și când ajunsei acasă tot satul era la ușa mea. Nu-mi este cu puțință să spun bucuria tatei când mă vîdui și mă strinse în brațe. Lacrimile curgeau părăe pe brazdele feței lui, și de ce se uita la mine de ce mai mult plîngea și suspina, par'că nu-și credea ochilor.

Apoi care din cotro începî să-mi caute cu deamăruntul ranele, crucele, hainele cele bortite de glonți, și să mă întrebe de întêmplările resboiului prin care trecusem. Unii cu mîna la gură se minunau, alții rideau și glumeau dicîndu-mi că erba rea nu pîere. Aghiută mă cerceta mereu dacă i-am adus un pistol ca să scie cum e Turcul. Moș Tôder a Paraschivei se uita cu ochi galiși la mine par'că i-ar fi părut rîu că n'a fost el în locul meu... când deodată auđii clopotul satului sunând!...

Fără să știu pentru ce mi simții inima ghiată.

— Ce este? întrebai eu.

„Nimic respunse Aghiută. Ia biata Catrina merge la grópă. O bôlă năprasnică a fulgerat-o prin inimă acum douê deci de zile, luându-i graiul și vederile, și tocmai astăzi a voit Dumnezeu să o erte. S'a luptat mult cu mórtea biata Catrina scîind că ai să vii, dar nu i-a fost scris să te vadă. Tot satul o jălesce, că a fost bună fată, sermau!“

— Bună fată, adaoase tata clătînd din cap. — Er eu am simțit atunci că un nour mi trece pe dinaintea ochilor, și sunetul cel de clopot m'a pîtruns într'atata că și astăzi par'că'l aud!

N. Gane.

Hora Griviței.

(Musica de d. Ventura)

Fata lui Gazi-Osman,
Grivița pórta un colan,
Un colan tot de oțel,
Jócă fulgerii pe el.

Alelei! de l'ăși lua
Înapoi nu l'ăși mai da.

Mândra'n cale'mi a eșit
Dor'n mine-a răsădit,

evrei și creștini, pretind că nu p^ote fi tractată de cât după legile, după cari se tractază ori ce product literar al anticității. — Alții din contră, pretin^dind, că Biblia de la cel dintâi cuvânt din începutul cărții prime a lui Moise, până la cel din urmă din Apocalipsa lui Ioan este inspirată din literă în literă, nu lasă nimic omenesc în trînsa.

Este ușor de prevedut, că adevărul nu p^ote fi nici pre lângă unul din aceste extreme.

Cei dintâi trec cu vederea spiritul Bibliei, cei alaiți litera. Cei dintâi desconsideră faptul că Biblia este o carte religioasă, o carte sântă, ce cuprinde adevăruri, la cari mintea omenescă de sine nu se putea înălța, prin urmare o carte scrisă în urma unei revelațiuni, prin urmare inspirată. — Cei de categoria a doua sancționând litera, uită că degradază nu numai pe om, dar chiar și Ddeirea, făcând din om o nulitate, iar din Ddeire un om nestatornic. Căci precând omului i se detrage tot meritul, făcându se un simplu instrument, — pre atunci lui Ddeu i se ascriu diferite pasiuni omenesci, contradiceri și nestatornicie în stil ș. a.

Amendoune extremele și au temeiul în falsul concept al ideei despre inspirațiune și revelațiune.

Revelațiunea și inspirațiunea nu sânt strins legate de scriere. Ele, ca spirit, sânt de sine stătătoare, și pot să existe și fără incorporarea lor în literă.

Nimic mai sigur ca aceea că mare parte din s. scriptură s'a scris numai după ce a fost predicată cu graiul.

Chiar nici cuvântul ca atare nu e a se considera ca eflusul imediat al inspirațiunii. Acesta ne-ar duce la oraculele păgâne. *) — Ideea, singură idea aparține revelațiunii inspirațiunii și prin urmare ddeirei, iar cum se espune ea ascultătorilor și cetitorilor, cade în competența omului, care a vedut, care a fost inspirat. — De aci vedem una și aceeași idee îmbrăcată la unul în un vestmēt, la altul în altul, conform limbei și limbagiului individual al scriitorului, cauzei și scopului ce a condus pre scriitoriu, gradului de cultură al scriitorului și cetitorilor s. a.

Însași litera protestază energic

*) De altmintrea conceptul sântos despre inspirațiune a fost cunoscut și păgânilor. Astfelu: Est deus in nobis et sunt commercia coeli Saedibus aetheriis spiritus ille venit (Ovid. Metam 549.)

Sacer inter nos spiritus sedet bonorum malorumque nostrorum observator et custos (Seneca ep 41.) Nemo vir magnus sine aliquo afflatu divino unquam fuit (Cicero. De natur. Deorum II. 66.)

Și de-o lună pân'acum
Răsădit mă ține'n drum.
Fa, colanul 'ți-oiu lua
Și'napoi nu 'l-oiu mai da.
Puică scumpă de vitéz!
Nu m'aduce la necaz
Că 'ntr'o ți m'oiu da prin foc
Și te oiu prinde de mijloc.
Eu colanul 'ți oi u lua;
Înapoi nu 'l-oiu mai da.
Tu ești viță de păgân,
Eu sânt viță de român;
Bună ești de sârutat,
Dar' și eu bun de luptat;
Și colanul 'ți oi u lua;
Înapoi nu 'l-oiu mai da.
Fa, deschide-mi sînul tēu
Cât is blând în graiul meu;
Nu mă face să te aștept
Și să dau cu tine piept;
Piept cu tine de oi u da,
Deu, colanul 'ți-oiu lua.
Tot așa mări-am grăit:
Într'o ți m'am repeđit
Ș'am pus mâna pe colan
Și pe fata lui Osman.
Alelei! Grivișo fa,
Înapoi nu te oi u mai da.

V. Alesandri.

în contra inspiraței ei. Acesta o face prin producerea nenumăratei mulțimi de variante în cetire, cari fac problematică cetirea a mii și mii de cuvinte. Căci dacă litera ar fi inspirată, am sta cât de reu cu Biblia fiind în pericol a ni se disputa mai la tot pasul.

De altmintrea însuși apostolul Pavel ne spune că nu trebuie să fim servi ai literei ci ai spiritului (οὐ γράμμα-τος ἀλλὰ πνεύματος) adaugând: τὸ γὰρ γράμμα αποκτείνει τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ (II. Cor. 3, 6.) pentru că litera omorâ, iară spiritul face viu.

În contra inspirațiunii literei vorbesce mai departe și împregiurarea că: chiar scrierile cele mai însemnate nu sânt lipsite de ore cari erori (comp. istorisirea chronologică la evangeliștii sinoptici), ba ca să aducem de exemplu pre Pavel: el nu-și ascrie infalibilitate, făcând deosebire între părerea sa și a Dlui (comp. I Cor. 7, 25. 40.), ba cădend și în incorectități ce nu se unesc cu dogmatica (comp. I Cor. 3, 23, 8, 5. 11, 3. s. a.)

Aceste și cele amintite cu altă ocaziune (I.) documentează că sânta scriptură este în parte și omenescă, și că prin urmare ea are a se interpreta, în cât privesce litera după aceleși norme, după cari se interpretază scrierile profane. De aci cetitorului nu i este iertat să rămână legat de literă, ci pre acesta să o esplice după legile ei, dar tot odată să nu innădușescă spiritul cuprins în literă.

Éta greutatea ce o întimpinăm în cetirea Bibliei.

Ca să nu cădem nici în eroarea unui raționalism mimictoriu, dar nici în un judaism innădușitoriu: tot deuna la cetirea Bibliei trebuie să avem în vedere că

a) Biblia este o carte sântă, și ca atare pretinde de la noi să ne apropiem de ea cu pietate;

b) ea e scrisă de omeni, cari ici cole au putut greși în espunerea părerilor lor individuali, în modul scrierei.

c) nici odată să nu ne grăbim în susținerea părerei noastre asupra înțelesului din cutare seu cutare carte ori vers, ci să consultăm — cu deosebire în locuri dubioase și de interes dogmatic — pre acei bărbați, cari au viețuit mai aprôpe de scriitoriu, și căror prin urmare le-a fost mai ușor a-l înțelege.

Simeon Popescu.

Concursurile propuse de Societatea Academică Română.

Conform decisiunilor luate în sesiunile de până la anul 1877.

(Urmare.)

B. Premiul Năsturel

(din seria A. pentru subiecte supuse la concurs d) referente la limbistica și istoria filologică seu literară a limbei române).

Conform decisiunii luate în sesiunea anului 1876, se publică concursul asupra thesei următoare:

„ Studiu asupra producerilor literare în limba română din epoca lui Mathei Basarab (1633—1654), în care se vor avé în vedere atât documentele oficiale și particulare redactate în limba română în acea epocă, cât și cărți traduse și tipărite românesce pe atunci, pre cum și ori ce elemente literare relative la mișcarea culturai române în acel period; se va studia cu o specială atențiune viața și activitatea literară a eruditului marelui Logofăt al țerei din acel timp Udriste (Orest seu Uril) Năsturel din Herăscu, cumnat al lui Matheiu Vodă și străbun al fericitului nostru donator.“

Condițiunile concursului vor fi:

1. Mărimea lucrării va fi de 10—15 côle de tipar, format 8 ordinar, litere garmond.

2. Terminul presentării manuscrisurilor la concurs va fi 14 August 1879.

3. Manuscrisurile se vor presenta anonime, purtând o devisă care va fi reproducă

pe un plic sigilat conținend numele concurentului.

4. Premiul ce se va acorda opului celui mai bun va fi de lei 5,000, fără a puté fi împărțit.

5. Societatea Academică și rezervă dreptul de a tipări în publicațiunile sale disertațiunea ce se va premia.

C Premiul Năsturel.

(din seria A. pentru subiecte puse la concurs d) referente la limbistica și istoria filologică seu literară a limbei române).

Conform decisiunii luate în sesiunea anului 1877, se publică concurs pentru cea mai bună lucrare asupra:

„ Sufixului liquid (l, r,) și sufixului gutural (k, g,) în limba română.“

I. Programa:

Disertațiunea completă va coprinde:

1. O scurtă introducere asupra sufixelor liquide și guturale în limbele ario-europene în genere.

2. Un studiu general asupra acestor sufixe în limba latină, în limbele vechi italice și în cele romanice occidentali.

3. Un studiu special în limba română, despre cele trei dialecte daco-roman, macedono-roman și istriian, arătând între altele:

a. Diferențiarea sufixului liquid l și r, precum și a celui gutural k și g;

b. Trecerea lor ulterioară în sufixuri palatali, nasali seu altele;

c. Rolul tuturor acestora în nume și în verbi;

d. Provenența lor la Români din latină din ante-romană seu din alte limbi:

II. Condițiuni:

1. Mărimea operatului va fi minimum de 20 côle de tipar, format octav ordinar cu litere cicero.

2. Va fi scris românesce într'o limbă corectă și clară.

3. Terminul concursului, când manuscrisurile au să vină în cancelaria Societăței Academice, este 30 Iulie 1880.

Cele venite mai târziu nu se vor lua în considerațiune.

4. Manuscrisurile se cer să fie scrise curat, legibile și de mână străină, bine legate în fascicule și paginate.

5. În fruntea manuscrisului va fi scrisă o devisă seu motto în ori ce limbă și tot de mână străină.

6. Pe lângă manuscris se va alătura și o scrisore închisă în plic sigilat cu sigil fără inițialele autorului, adresată către Societatea Academică. Plicul va purta pe densusul devisa manuscrisului, scrisă érași de mână străină, ér în întru numele autorului.

7. Manuscrisurile se vor censura prin secțiunea filologică, care va propune Societăței Academice, în ședința plenară, premiarea aceluia dintre operatele venite, care va merita premiul destinat pentru această lucrare.

8. Manuscrisurile nepremiate se vor păstra în arhivele Societăței până ce se vor reclama de autorii lor, al căror nume rămân necunoscute, fiind-că plicurile ce le vor coprinde nu se vor deschide.

9. Premiul defipt pentru această lucrare este de lei noi 5000.

10. Societatea și rezervă dreptul de a tipări în publicațiunile sale disertațiunea ce se va premia.

(Va urma.)

Sciri ultime.

Roma, 7 Februarie. Papa Piu IX, după ce primi diminéța sf. taine a murit astăzi după améđi la 4 ore. Conclava se va întruni fără amênare.

London, 7 Februarie. Mai multe foi de diminéța comunică întrarea armatei ruse în Constantino-pole. Ambasadorul Rusiei și al Turciei nu primiră până înaintea améđei nici o confirmare a acestei faime. Fôia „Globe“ constată însă, că Rușii inaintéză repede spre Constantino-pole și spre Gallipole.

Resultatul operațiunilor

Institutului de credit și de economii „Albina“ din Sibiu în trimestrul IV de la 1 Octobree până la 31 Decembre 1877.

I. Reuniuni de credit.

Cu finea lui Septembrie a. c. se aflară în legătura reuniunilor de credit

759 participanți cu un credit preste tot de . . . fl. 46,020.84 în decursul pătrării IV repășiră

1 participante și din împrumuturi se respălără rămân deci cu 31 Decembre fl. 1.597,12

758 participanți cu un credit preste tot de . . . fl. 44.423,72 Fondul de garanție al reuniunilor de credit constă din suma de . . . fl. 19.168.50

II. Depuneri spre fructificare.

La 30 Septembrie a. c. erau

470 depuneri în sumă de fl. 431.012.93 în decursul pătrării IV au mai urmat

68 depuneri în suma de fl. 91.544.94 ăst-mod starea acestui ram în acest pătrării a fost de

538 depuneri în suma totală de . . . . . fl. 522.557.87 din cari în decursul trimestralului se ridicară

72 depuneri în suma de fl. 91.463.97 rămânend cu finea lui Decembre o stare de

466 depuneri în suma de fl. 431.093.90

III. Operațiuni de escompt

Starea portfoiului de schimburi cu 30 Septembrie a. c. a fost de

1935 bucăți schimburi în valôre de . . . . . fl. 600.215.65 în decursul pătrării IV se mai escomptară

952 schimburi în suma de fl. 297.766.98 prin urmare starea totală a portfoiului în pătr. IV fu de

2887 bucăți schimburi în valôre de . . . . . fl. 897.982.63 în decursul pătrării se rescumpărară și rescomptară

796 bucăți schimburi în suma de . . . . . fl. 280.953.33 ăst-mod rezultă cu 31 Decembre starea de

2091 bucăți schimburi în suma de . . . . . fl. 617.029.30

IV. Împrumuturi de lombard

constau cu 31 Decembre 1877 din . . . . . fl. . . . . 475.—

V. Credite ipotecari.

Starea împrumuturilor cu finea lui Septembrie era de

100 oblegațiuni în suma de fl. 40.272.87 în decursul pătrării se replătră

4 împrumuturi și rate în suma de . . . . . fl. 4.525.88 rămânend cu 31 Decembre 1877 o stare de

96 oblegațiuni în suma de fl. 35,746,99

VI. Credite ficse.

În decursul pătrării se acordară

7 credite ficse în suma de fl. 2,400.— Reverimentul cassei în cele 3 luni fu preste tot de . . . . . fl. 842,168.74

Statul general cu 31 Decembre 1877.

I în numerării . . . . . fl. 25.301,24

II în oblegațiuni de participanți . . . . . fl. 44.423.72

III în portfoiul de schimburi . . . . . fl. 617.029,30

IV în lombard . . . . . fl. . . . . 475.—

V în oblegațiuni ipotecari fl. 35.746.99

VI în oblegațiuni și cambii de credit ficse. . . . . fl. 2,400.—

VII în chârții de valoare . . .	fl. 14.357.25
VIII în moneta	fl. 4.437.32
IX în depuneri la insti- tute de credit	fl. 5.000.—
X în realități	fl. 21.550.—
	fl. 770.720.82

Sibiu, 31 Decembrie 1877.

Direcțiunea Institutului.**Oferte pentru răniții din România.**

Ofrande pentru soldații români primite de subsemnatul prin dlu August Muntean de la românii din giurul Gherlei și al Deșului și trimise principelui Dimitrie Gr. Ghica, președintele societății „Crucea roșie” la București.

Diamandi I. Manole.

Ioan Silași, protopop 5 fl., Ioan și Alesandru Vajda 10 fl., Mihai și Alesandru Glodanul 10 fl., August Muntean, Gavrila Man și Ioan Poruț câte 2 galbini, Alec Bogdan și Ioan Lemeni câte 1 galbin, Ludovic Franc și Lazar Marfin câte 10 franci, Ioan Vajda 10 fl., Vasile a lui Iuan Dan 5 fl., Vasile a lui Nicolae din Mestecăniș 5 fl., Elia Berciu, Simione Tiegeanu, Pavel Munzat și Todor Lupu câte 2 fl., Augustin Pop 3 fl., Stefan Galea, Alesandru Colciar, popa Nicolae Pop, Iosif Lemeni, Gavrila Cupșa, Ioane P. Pop protă, Simion Băldi, Nicolae Jenei, Vasiliu Patachi, Ignatiu Bruszt, Iacob Vojth, Gregoriu Vojth, Iuliu Bajnoczi, Demetriu Florian, br. Samoilă Horváth, Antoniu Veszprémi și Eduarda Pauman câte 1 fl., Ioane Velle 1 galbin; Frank Ioan 2 fl.; Ludovic Szalánczi, Nagy Benedek, Miroșanul și Macaveiu Pop câte 50 cr., Luca Bărâny 60 cr., Boer György, Nagy Karoly câte 20 cr., Gegerie Stefu și Ana Roman 10 fl., Anderco 5 fl., Ascilean Dimitrie 5 franci; Ludovica, Ana și Maria Pop 3 franci; Unul din mulți 2 fl., dto. 2 fl., Cartice, Budesceanul, Maria Porde, Gregorie Baldi, Anonim și Alexa Hoszu câte 1 fl., Ludovica Huza, Lazar Huza, Leu Babi, Simeon Popela, Secclean Iacob câte 2 fl.; Un creștin bun 5 și eu 3 fl., Paulina Reskovits născ. Popa 5 fl., Georgie Pop (Deșiu) 4 fl.

Suma totală: 138 fl. 40 cr. v. a., 20 franci și 9 galb. imp.

Prin domni Alesandru Lazar și Nicolau Crișan din Abrud dela:

Alesandru Lazar 2 fl., Alesandru Branea 1 fl., George Kibedy 1 fl., Nicolae Lobot 2 fl., Maria P. d'Harșan 2 fl., Dionisiu Adamoviciu 2 fl., Petru Fizeșan 2 fl., Ana Ivascu 2 fl., Maria Vlad 2 fl., Dionisie Bălossu 2 fl., Ana Filip 3 fl., G. N. Moldovan 1 fl., Rosa Henzel 2 fl., Teodor Sêrbu 40 cr., Ioane Ciora 50 cr., George German 1 fl., Iuliana Vasii 1 fl., Mărgărita Balta 1 fl., Petru Rusu 10 cr., Alesandru Mladin 50 cr., Petru Boer 30 franci, Carol Tobias 1 fl., Sofia Teleki 40 cr., Ioane Visia 1 fl., Iosif Draia 1 fl., Simeon Corcoș 2 fl., Ioane Iancu 2 fl., Stefan Brătean 1 fl., Botariu Lazar 2 fl., Alesandru Danciu, parochul 1 fl., George Achim 1 fl., Moise Achim 1 fl., George Crișan 1 fl., Aron Crișan 1 fl., George Laca 20 cr., Simeon Tomuș 20 cr., Ioane Dandea 50 cr., Nicolau Corcoș 40 cr., Sevastian Malea 40 cr., Ioane Giurgiu 50 cr., Stefan Boer, paroch în Abásfalva 40 cr., Vasile David 40 cr., Alesandru Pop 2 fl., Nicolae Faur 1 fl., Ioane Darabant 1 fl., Simeon Moldovan 1 fl., Maria Iano 1 fl., George Andredes 1 fl., Nicolau Devean 1 fl., Aneta Devean 50 cr., Iosif Morariu 1 fl., Nicolau Groza 50 cr., Iosif Guila 1 fl., Alesandru Leacu 1 fl., Petru Mladin 1 fl., Samuil Cirlea 50 cr., Iosif Colceriu 50 cr., Iosif Lăzărescu 50 cr., Ioane Chișa 50 cr., Nicolae Cirlea 2 fl., I. K. 30 cr., Ioane Glückseel 50 cr., George Sicoe 50 cr., Maria Kri 2 fl., Ioane Pop 1 fl.

Suma tot.: 30 franci, 67 fl. 20 cr. v. a.

Prin dōmna Ecaterina Moldovan din Ighiu dela:

Nicolau Florescu 5 fl., Ioan Florescu sen. 5 fl., Ioan Massim 3 fl., Sofia Popa 2 fl., Ioan Pop 1 fl., Georgiu Istrate 1 fl., Ioan Medrea 1 fl., Vasiliu Andrea 1 fl., Nicolau Massim 1 fl., Ecaterina Moldovan 1 fl., Rosalia Chisbac 1 fl., Aureliu Chisbac 1 fl., Avram Filimon 30 cr., Ioan Moisa 40 cr., Ana Curta 20 cr., Suma 23 fl. 90 cr. v. a.

Dela mai multe s'au colectat scama 3 klgr. 35 dgr., 3 bucăți pânză, 12 compresse.

Dela junimea română din Budapesta prin dl Ioan Dragoș:

Dr. George Vuia med. 1 fl., Ioan Dragoș 3 fl., Gavrila Ardelean med. 1 fl., Demetr. Kōvari med. 1 fl., Constantin Radulescu 1 fl., Demetriu Secclean jur. 1 fl., Iuliu Traian Pop jur. 1 fl., Atanasiu Barian jur. 1 fl., George Moldovan eria. 1 fl., G. Pletos filos. 1 fl., Iosif Ciuciu jur. 1 fl., Mihai Olariu jur. 1 fl., Octavian I. Rus jur. 2 fl., Nestor Oprean jur. 1 fl., Vasiliu Pop jur. 1 fl., Zamfrea M. Rozescu jur. 1 fl., Romulus Miculescu jur. 1 fl., Georgiu Opraș jur. ab. 2 fl., Greg Slacacaviciu 2 fl., Vasiliu Ioanovici 1 fl., N. N. 1 fl., M. Ch. 20 cr.

Suma 27 fl. 20 cr. v. a.

Prin dōmna Iulia Moldovan din Bozias dela:

Iulia Moldovan 2 fl., Vasile Oltean, concipient 1 fl., Claudia Moldovan 1 fl., Emil Moldovan, studinte 1 fl., Maria Coste 50 cr. și 1 cap de pânză, Ana Adam 1 buc. pânză și 10 cr., Maria Roman 10 cr., Ana Moldovan 10 cr., Ana Stefu 5 cr., Szia Iuan 10 cr., Maria Hancu 5 cr.

Suma 6 fl.

Din Abrud prin dlu Alesandru St. Șuluț:

Iosif Crișan, avocat 20 fl., Radu Iantea, înv. 2 fl., Alesandru Lazar, propriet. 2 fl., Ioan Pop, propriet. 5 fl., Alesandru Cobora, propriet. 2 fl., G. N. Moldovan, neguțat. 5 fl., Simione Carceș, senator 1 fl., Anel Popoviciu 2 fl., Victor Bariț, notar 3 fl., v. a

Suma 42 fl. v. a.

Bursa de Viena

din 27 Ianuarie (8 Febr.) 1878.

Metalicele 5%	64 55
Imprumutul naț. 5% (argint)	67 60
Imprumutul de stat din 1860	811 —
Argint	103 75
Galbin	5 59
Napoleon d'aur (poli)	9 45
Valuta nouă imperială germană	58 35

Economic.

Sibiu, 24 Ianuarie v. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.50—9.50; Grâu secăreț, prima fl. 7.30—8.10; Secară, fl. 6.20—6.60; Orz fl. 5.30—5.50; Ovės, fl. 2.90—3.30; Cucuruz fl. 6.40—7; Mălaiu fl. 7; Cartofi fl. 3.00—3.50; Semența de cânepă fl. 8.—; Mazere fl. 15.—; Linte fl. 20.—; Fasole fl. 10.— pro 50 chilo; Făină fl. 7—9.50; Slănină fl. 36.—; Unsore de porc fl. 40.—; Săuf. 17.50; Luminări fl. 31.—; Săpun fl. 21.—; Fân fl. 1—1.23; Căneapă fl. 28—29; Lemne de foc pro metrul cubic fl. 3—3.20; Spirit pro grad 52½—75 cr.; pro chilo: carne de vită 36 cr.; Carne de vițel 45—50 cr.; Carne de porc 40 cr.; Carne de oie — cr.; oue, 10 de 50 cr.

Medias, 19 Ian. Pro hectolitru: grâu fl. 8.50—9; grâu secăreț fl. 6—6.40, secară fl. 5.80 până 6.20, ovės fl. 3—3.25, cucuruz fl. 5.50, semența de cânepă fl. 8. mazeră fl. 7—8, cartofi fl. 2. Pro 100 chilogr; fân fl. 1.80—2, cânepă fl. 44—50, slănină fl. 50—60, unsore de porc fl. 60—70, sau rafinat fl. 40—60; Spirit 12 cr pro grad; pro chilo carne de vită 34 cr.; carne de porc 32 cr.; carne de vițel 28 cr.; 4 ouă de 10 cr.

Estras din foia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitățiuni: în 16 Febr. imobil. rămasului lui Avram Bobariu în Sohodol; în 15 Febr. imobil. lui Petru Pripou și a soției sale în Cărpeneș (la jud. cerc. din Abrud); în 5 Martie și 5 Aprilie imobil. rămasului după Paraschiva Blaga în Lanerăm (la jud. cerc. din Sebeș); în 1 Martie și 1 Aprilie imobil. lui Moise Wertheimer și a soției sale în Cluj; în 7 Martie și 6 Aprilie imobil. dnei George Iakab în Cluj (la tribunal); în 13 Martie și 13 Aprilie imobil. lui Martin Graffi jun. și Mihaiu Graffi sen. și jun. în Bistrița; în 9 Febr. și 9 Martie imobil. Sofiei Grameth în Bistrița; în 11 Martie și 11 Aprilie imobil. Sofiei Hofgrăff în Bistrița (la tribunal); în 9 Febr. imobil. lui Martin Teisch în Hașag (la jud. cerc. din Medias); în 4 Martie și 13 Aprilie imobil. lui Iosif și Bucura Crisbășan în Helchiu (la tribunal. din Brașov).

Ad Nr. 108—1877.

CONCURS.

În sensul părintescei prea Veneratei ordinațiuni consistoriale din 22 Decembrie 1877 Nr. 3183 se escrie concurs pentru ocuparea postului învățătoresc din comuna bisericăscă română gr. or. Apahida și filia Pusta Sz. Mikloș protopresbiteratul Secului până la 12 Februarie a. c.

Emolumentele:

1) 40 fl. v. a. dela comuna bisericăscă pre cari învățătorul i va ridica dela epitropia parochiale odată în 23 Aprilie pre lângă cuitanță vidimată de oficiul parochiale.

2) Un pământ arător de 2 jugere clasa I arat și sēmănat gata cu cucuruz, care încă dă un venit curat de 30 fl. v. a.

3) 50 fl v. a. pre anul curinte la părintescul ordin consistor. din suma destinată pentru învățători din Archidecesă, cari se vor pute ridica dela Epitropia Archidecesană pre lângă cuitanță vidimată de oficiul protopresbiterale.

4) Cuartir liber în edificiul școlii.

Doritorii de a ocupa acest post au de a-și trimite concursule pre instruate în sensul statutului organic subsemnatului oficiu protopresbiterale până la terminul suscris.

Secu 25 Ianuarie 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Farcaș, m. p.

adm. protopresb.

2—3

Nr. 14, 1878.

CONCURS.

Pe baza ordinului Prea Ven: Cons: Arch: de dto 20/12 a. tr. Nr. 3043 B. pentru vacanta par. Cetatea de Balta, de clasa III în protopresbiteratul Târnavei inf. se publică de nou concurs cu terminul până la 12 Februarie a. c. în care și va fi și alegerea.

Emolumentele sânt.

Porțiunea canonică de 22 Iug: 867° arătură și fenaț, tacsele statorite de sinodul prot. câte una și de lucru cu palma, dela 120 familii, tot dela acelea familii una feldără de cucuruz sfărmit.

Concurenții au de ași trimite suplicile lor instruate în sensul Statutului org. și dispozițiilor sinodali pentru regularea parochiilor.

Deag 15/1 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

D. de Tamaș m. p.,

adm. protop.

2—3

Ad Nr. prot. 230—1878.

CONCURS.

De ore-ce prin morbul de trecuți 2 ani, parochul Simion Filimon din Varmaga, a devenit la stare de tot neputinciosă de a mai

severși funcțiunile parochiali, — se escrie concurs pentru un capelan de ajutoriu, căruia se va da:

1. Din venitul parochial dela biserică și din simbria anuală a parochului 60 fl.

2. a 3-a parte din venitele stolari, cari după calculul de mijloc pōte să fiă 20 fl.

3. Fiitoriul capelan va avē de a primi și postul de învățătoriu în numita comună pentru care va primi salariul învățătoresc anual 160 fl. v. a. cuartir liber și lemne pentru încălțit.

Doritorii de a ocupa acēsta stațiune de capelan și învățătoriu, sciind și cāntările bisericesci, și ca absoluți clerici, vor asterne suplicile lor la subscrisul cu documentele recerute până la 18 Februarie 1878.

Sēcărămb, 19 Ianuarie 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Sabin Piso, m. p.

protopresbiter.

3—3

Nr. 5. B. ex. 1878.

CONCURS.

Înființându-se în urma înaltei ordinațiuni consistoriale dto 22 Decembrie 1877 Nr. 3244 postul de capelan în parochia Giurgesci, pentru ocuparea acestui a se escrie concurs până în 12 Faur a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt: ½ jumătate din tōte venitele parochiale și stolari, cari calculate la olaltă dau suma de 200 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post sânt pōftiți până la terminul indicat a-și asterne concursule lor instruate în sensul statutului organic prin subscrisul la presidiul comitetului parochiale din Giurgesci.

Deșiu în 9 Ianuarie 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv,

Ioan Bodea m. p.,

protopresbiter.

3—3

Însciințare.

Deschidēdu-se în 1 Martie n. a. c. în institutul reg. de moșit din Sibiu instrucțiune pentru moșe, candidatele de moșit de națiunalitatea română și nemțescă sânt provocate a se insinua până la terminul indicat la subscrisul spre a fi primite în curs.

Sibiu 31 Ianuarie 1878.

Dr. Lukacs Mikulics,

profesor ord. de moșit.

2—4

Foia pentru toți — cu ilustrațiuni.

Redactor I. Al. Lăpădat. Editor Visarion Roman.

Apare în Sibiu (Transilvania) în numerē de 1½ cōlă pe săptămână și în volumuri de 6 cōle la câte 4 săptămāni. Pe an 75 cōle în 52 numerē sēu 13 volumuri. Tipar bun, hārtie fină, ilustrațiuni frumoșe.

Aduce articoli de sciință, ofere lectură delectătoare, pledēză pentru adevēr, pentru bine și pentru frumos.

Prețul abonamentului:

	pentru Austro-Ungaria	pentru România.
Pe an	8 fl. — cr.	20 lei — bani.
Pe 6 luni	4 „ 40 „	11 „ — „
Pe 3 luni	2 „ 40 „	6 „ — „
Un volum	— „ 70 „	1 „ 70 „
Un număr	— „ 20 „	— „ 45 „

Abonamentele se fac la editorul V. Roman în Sibiu, la tōte librăriile și la oficiile postale.